

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117204528
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7117204528.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Feťkovej a členov senátu JUDr. Ladislava Duditiša a Mgr. Zuzany Čisovskej v spore žalobkyne T. Š. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, časť L., okres O., zastúpenej JUDr. Vladimírom Komanom, advokátom so sídlom v Starej Ľubovni, 17. Novembra 31 proti žalovaným 1: O. C., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. XXX, 2. M. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom Z. X, obom zastúpeným JUDr. Vladimírom Zeleňákom, advokátom so sídlom v Košiciach, Letná 47, o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, o odvolaní žalobkyne i žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Košice I č.k. 13C/7/2017-40 zo dňa 19.1.2018 takto

rozhodol:

I. P o t v r d u j e rozsudok vo výroku IV. a V. a v časti výrokov II. a III. o povinnosti žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobkyni 8,75% ročný úrok zo súm 5.105,43 eur od 24.9.2012 do 21.1.2015 a o povinnosti žalovanej v 2. rade zaplatiť žalobkyni 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 5.105,43 eur od 24.9.2012 do 26.1.2015.

II. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania m e n í rozsudok tak, že žalobu o zaplatenie 8,75% ročného úroku z omeškania za obdobie od 16.7.2012 do 23.9.2012 voči obom žalovaným z a m i e t a.

III. N e p r i z n á v a žiadnej zo strán náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

- I. Konanie o neplatnosť kúpnej zmluvy a o zaplatenie sumy 10 210,86 Eur z a s t a v u j e .
- II. Žalovaný v 1. rade je p o v i n ý zaplatiť žalobkyni 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5 105,43 Eur od 16.7.2012 do 21.1.2015 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalovaná v 2. rade je p o v i n á zaplatiť žalobkyni 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5 105,43 Eur od 16.7.2012 do 26.1.2015 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- V. Žiadnej zo strán náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa svojou žalobou, ktorú podala dňa 26.8.2013 ako vzájomný návrh v konaní 13C/265/2012 vedenom na tunajšom súde domáhala, aby súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 13.7.2012, ktorú medzi sebou uzatvorili žalovaný v 1. rade O. C. a žalovaná v 2. rade M. Č. na jednej strane ako predávajúci a žalobkyňa na druhej strane ako kupujúca, ktorej predmetom je nehnuteľnosť evidovaná na LV č. XXXX, parcela C. „. Č.. XXX/X - lesné pozemky o výmere 81 687 m2 v podiele 2/48-in zavkladovaná Správou katastra Košice Mesto dňa 19.7.2012 pod č. Z.-XXXX/XXXX je neplatná. Zároveň žiadala zaviazať žalovaných v 1. a v 2. rade zaplatiť jej kúpnu cenu vo výške 10

210,86 eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania odo dňa 16.7.2012 do zaplatenia a nahradíť jej škodu vo výške 1 265,50 eur s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od podania tejto vzájomnej žaloby, t. j. od 26.8.2013 do zaplatenia. Žiadala priznať aj náhradu trov konania.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa § 451 ods. 1, 2, § 456, § 457, § 420 ods. 1, 3 a pokiaľ ide o úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a po oboznámení sa s obsahom spisu vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 13C/265/2012 zistil nasledujúce skutočnosti:

4. V konaní 13C/265/2012 podal žalobu žalobca T.. N. M. proti žalovaným v 1. rade O. C., v 2. rade M. Č. (žalovaní v konaní 13C/7/2017) a v 3. rade voči T.. Š. C. o neplatnosť kúpnej zmluvy. Žalobca žiadal určiť, že kúpna zmluva zo dňa 13.7.2012, ktorú medzi sebou uzatvorili žalovaní v 1. a v 2. rade ako predávajúci a žalovaná v 3. rade ako kupujúca, ktorej predmetom bola nehnuteľnosť evidovaná na liste vlastníctva č. XXXX, parcela C. „. Č.. XXX/X - lesné pozemky o výmere 81 687 m2 spolu v podiele 2/48-in zavkladovaná Správou katastra Košice Mesto zo dňa 19.7.2012 pod č. Z.-XXXX/XXXX je neplatná.

5. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca (T.. N. M.) je podielovým spoluvlastníkom nehnuteľnosti a to parcely č. C. „. Č.. XXX/X - lesné pozemky o výmere 81 687 m2 zapísanej na LV č. XXXX, kat. územie G. Ť., obec C. - A. Ť., okres C. T.. Na portáli príslušného katastra nehnuteľností žalobca zistil, že žalovaní v 1. a v 2. rade ako predávajúci na jednej strane odpredali žalovanej v 3. rade ako kupujúcej na druhej strane svoje spoluvlastnícke podiely na vyššie citovanej nehnuteľnosti, každý z nich v podiele po 1/48-ine z celku. Žalovaná v 3. rade bola v čase podania žaloby vlastníčkou podielu 2/48-in predmetnej nehnuteľnosti. I napriek tomu, že žalobca bol spoluvlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, žalovaní v 1. a v 2. rade ako podieloví spoluvlastníci nerešpektovali voči žalobcovi jeho zákonné predkupné právo a svoje podiely previedli na žalovanú v 3. rade, t. j. na inú než blízku osobu bez toho, aby ich ponúkli ostatným spoluvlastníkom. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca ako oprávnený spoluvlastník sa dovoľával neplatnosti vyššie citovanej kúpnej zmluvy z 13.7.2012, nakoľko žalovaní v 1. a v 2. rade mu neponúkli prednostné právo kúpy.

6. Rozsudkom č. k. 13C/265/2012-110 zo dňa 18.6.2014 súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 13.7.2012, ktorú medzi sebou uzatvorili žalovaní v 1. a v 2. rade ako predávajúci a žalovaná v 3. rade ako kupujúca, ktorej predmetom boli vyššie citované nehnuteľnosti je neplatná. Uvedený rozsudok v časti určenia neplatnosti kúpnej zmluvy nadobudol právoplatnosť dňa 3.9.2014.

7. V konaní 13C/265/2012 podala žalovaná v 3. rade žalobu /ako vzájomný návrh/ voči žalovaným v 1. a v 2. rade o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a o zaplatenie sumy 10 210,86 eur s príslušenstvom a o náhradu škody vo výške 1 265,50 eur s príslušenstvom a náhradu trov konania.

8. Uznesením č. k. 13C/265/2012-146 zo dňa 16.12.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.1.2017 súd vzájomnú žalobu žalovanej v 3. rade voči žalovaným v 1. a v 2. rade vylúčil na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. 13C/7/2017.

9. Žalobkyňa na preukázanie dôvodnosti svojej žaloby predložila súdu doklad o zaplatení sumy 1 000 eur T.. B. W., ktorý za obstaranie nákupu lesných pozemkov v okrese Košice vyhotovil žalobkyni faktúru č. 1300001 zo dňa 15.1.2013 s dátumom splatnosti 25.1.2013, ktorú mu žalobkyňa uhradila /dôkaz: príjmový pokladničný doklad o prevzatí tejto sumy 1 000 eur od žalobkyne T.. B. W./.. Ďalej predložila súdu doklady o zaplatení kúpnej ceny za vyššie citované nehnuteľnosti a to že žalovanému v 1. rade dňa 16.7.2012 vyplatila sumu 5 105,50 eur, rovnako vyplatila žalovanej v 2. rade sumu 5 105,50 eur toho istého dňa /dôkaz: výdavkové pokladničné doklady podpísané žalovanými v 1. a 2. rade/.

10. Žalovaný v 1. rade predložil súdu doklad o vrátení kúpnej ceny žalobkyni vo výške 5 106 eur vydaný Poštovou bankou dňa 21.1.2015.

11. Žalobkyňa vo svojom písomnom podaní doručenom súdu 1.12.2017 potvrdila, že žalovaný v 1. rade jej vrátil kúpnu cenu v sume 5 106 eur dňa 22.1.2015 a žalovaná v 2. rade jej vrátila kúpnu cenu v sume 5 106 eur dňa 27.1.2015.

12. Žalobkyňa dňa 10.1.2018 žalobu v časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 13.7.2012 a v časti o zaplatenie kúpnej ceny 10 210,86 eur zobrala späť a žiadala, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Zotrvala na žalobe o príslušenstve pohľadávky na zaplatení 8,75 % ročného úroku z omeškania zo sumy 5 105,43 eur odo dňa 16.7.2012 do 21.1.2015, na ktorý by bol zaviazaný žalovaný v 1. rade a na zaplatení 8,75 % ročného úroku z omeškania zo sumy 5 105,43 eur odo dňa 16.7.2012 do 26.1.2015 zo strany žalovanej v 2. rade, ako aj na žalobe o náhradu škody a žiadala, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a v 2. rade zaplatiť jej spoločne a nerozdielne náhradu škody vo výške 1 265,50 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania od 15.8.2013 do zaplatenia a nahradíť jej trovy konania. Žalovaní v 1. a v 2. rade s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili.

13. Súd prvej inštancie konanie v časti o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy zo dňa 13.7.2012 a o vrátenie kúpnej ceny vo výške 10.210,86 eur v súlade s ust. § 145 ods. 2 CSP zastavil.

14. O povinnosti žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobkyni 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5 105,43 eur od 16.7.2012 do 21.1.2015 súd rozhodol v súlade s vyššie citovaným nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. Súd poukázal na to, že pri bezdôvodnom obohatení vznikne povinnosť vrátiť bezdôvodné obohatenie dňom, keď toto obohatenie vzniklo, teda odo dňa 16.7.2012 kedy žalovaný v 1. rade prevzal kúpnu cenu 5 105,43 eur od žalobkyne a toto omeškanie trvalo až do dňa 21.1.2015, kedy žalovaný v 1. rade vrátil prevzatú kúpnu cenu žalobkyni. Rovnako takto rozhodol aj o povinnosti žalovanej v 2. rade zaplatiť 8,75 % ročný úrok z omeškania zo sumy 5 105,43 eur odo dňa 16.7.2012 kedy prevzala kúpnu cenu od žalobkyne titulom uzavretej kúpnej zmluvy zo dňa 13.7.2012 až do dňa 26.1.2015 kedy vrátila túto prevzatú kúpnu cenu žalobkyni.

15. V časti o priznanie sumy 1 000 eur žalobkyni titulom zaplatenia faktúry za sprostredkovanie predaja nehnuteľností, súd žalobu zamietol, nakoľko nie je preukázané, že túto škodu spôsobili žalovaní v 1. a v 2. rade. Išlo o vzťah na základe sprostredkovateľskej zmluvy medzi žalobkyňou a T.. W. za obstaranie nákupu lesných pozemkov pre žalobkyňu. Rovnako súd zamietol žalobu žalobkyne v časti o zaplatenie sumy 265,50 eur ako zaplatenie správneho poplatku za urýchlený vklad do katastra nehnuteľností, pretože svoju žalobu v tejto časti súdu nepreukázala. Doklad o podaní návrhu na zrýchlený vklad do katastra nehnuteľností žalobkyňa predložila súdu až po vyhlásení dokazovania za skončené, pred vyhlásením rozsudku vo veci samej. Na tento doklad súd neprihliadal vzhľadom na to, že dôkaznú povinnosť a predložiť dôkazy má žalobca v priebehu dokazovania pred súdom prvej inštancie až do vyhlásenia dokazovania za skončené.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

17. V danom prípade súd dospel k záveru, že žalobkyňa mala len čiastočný úspech vo veci, rovnako čiastočný úspech mali žalovaní v 1. a v 2. rade, preto súd nepriznal žiadnej zo sporových strán právo na náhradu trov konania.

18. Proti rozsudku podali včas odvolanie žalobkyňa i žalovaní v 1. a 2. rade. Žalobkyňa odvolaním napadla IV. výrok rozsudku, ktorým súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a V. výrok, čo do náhrady trov konania z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

19. V dôvodoch odvolania poukázala na to, že žalovaná uplatnila voči žalovaným náhradu škody vo výške 1.265,50 eur, ktorá jej vznikla v súvislosti so sprostredkovaním predaja a poplatkov za návrh na vklad. Žalobkyňa zastáva názor, že žalovaní si nesplnili svoje zákonné povinnosti pri predaji nehnuteľností a mylne žalobkyňu informovali, že na ich podieloch z nehnuteľností neviaznu žiadne ťarchy, vecné bremená ani práva tretích osôb a teda, že môžu s nehnuteľnosťami nakladať. Je nepochybné, že zo strany žalovaných došlo k iniciatíve a snahe predat' nehnuteľnosť, nakoľko s takouto informáciou, že nehnuteľnosť chcú predat' prišiel T.. W.. Na základe ich prehlásení bola spísaná kúpna zmluva prostredníctvom T.. B. W., ktorý cenu za tento úkon vyúčtoval faktúrou č. 1300001 v sume 1.000,00 eur a ktorú žalobkyňa aj zaplatila a zaplatila aj poplatok za návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti v sume 265,50 eur. Tieto doklady boli predložené už vo vyjadrení k žalobe zo

dňa 15.8.2013, ako aj na pojednávaní dňa 19.1.2018. Pokiaľ súdu tieto doklady nie sú známe, zo spisu je nepochybné, že museli byť založené do iných, s týmto konaním súvisiacich konaní a to v konaniach vedených pod sp.zn. 13C/265/2012, sp.zn. 37C/397/2013.

20. Pokiaľ by žalobkyňa nebola podala protinávrh, neverí, že by žalovaní boli peniaze vrátili, keďže to neurobili po podaní žaloby, ani na výzvu počas žaloby o vrátenie pozemku, ale až po troch rokoch. Je teda podľa žalobkyne nepochybné, že žalovaní zapríčinili vznik škody. Rovnako nesprávne súd rozhodol vo výroku o trovách konania, predovšetkým žalovaní v 1. a 2. rade, ktorí ako predávajúci nesplnili svoje zákonné povinnosti pri predaji nehnuteľnosti. Sami iniciovali predaj bez informovania spoluvlastníkov a ich súhlasu. Ďalej poukázala na skutočnosť, že hneď ako ju T. N. M. upozornil na podanie určovacej žaloby vedenej pred Okresným súdom Košice I pod sp.zn. 13C/265/2012, vyzvala žalovaných dňa 10.10.2012 na spätné odkúpenie podielu. Informovaná bola oznámením T. N. M. zo dňa 21.9.2012 doručeným žalobkyni dňa 23.9.2012, pričom žaloba bola spísaná T. N. M. dňa 20.9.2012 a na súd podaná 21.9.2012. Teda na odstúpenie od zmluvy žalobkyňu vyzval T. N. M. až po podaní žaloby. Žalovaní najskôr aj súhlasili s odstúpením od zmluvy, ale keď žalobkyňa žiadala aj vrátenie kúpnej ceny, prestali so žalobkyňou komunikovať. Z uvedeného dôvodu vo vyjadrení zo dňa 15.8.2013 doručeného súdu dňa 26.8.2013 k žalobe o neplatnosť kúpnej zmluvy, ktorú súd vylúčil na samostatné konanie navrhovala žalobkyňa, aby súd určil, že kúpna zmluva je neplatná a zároveň žiadala, aby súd zaviazal žalovaných vrátiť jej zaplatenú kúpnu cenu s príslušenstvom, nahradiť jej škodu a žiadala priznať trovy konania. Preto žalobkyňa je toho názoru, že žalovaní procesne zavinili trovy konania, trovy inak neboli by vznikli. Preto navrhla, aby krajský súd zrušil rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo aby ho v zmysle § 388 CSP v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaných v 1. a 2. rade nahradiť žalobkyni škodu vo výške 1.265,50 eur a prizná žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100%.

21. Žalovaní v 1. a 2. rade v odvolaní proti rozsudku napadli II. výrok, ktorým súd zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobkyni 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 5.105,43 eur od 16.7.2012 do 21.1.2015 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, proti výroku III. ktorým súd zaviazal žalovanú v 2. rade zaplatiť žalobkyni 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 5.105,43 eur od 16.7.2012 do 26.1.2015 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, ktorým súd nepriznal žalovaným nárok na náhradu trov konania. Uplatnili odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovaným, aby uskutočňovali svoje procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

22. Predovšetkým poukázali žalovaní na skutočnosť, že prvoinštančný súd nevykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ani žalovaných, ktorí to navrhli vo svojom podaní z 2.11.2017, ako vyjadrenie k vzájomnej žalobe.

23. Teda pokiaľ prvoinštančný súd nevykonal navrhnuté dôkazy, svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovaným v 1. a 2. rade uskutočňovať procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces.

24. V dôvodoch vyjadrenia namietali, že žalovaným zaplatením kúpnej ceny nevzniklo žiadne bezdôvodné obohatenie. Oni iba prijali kúpnu cenu od žalobkyne, v zmysle riadne uzatvorenej kúpnej zmluvy zo dňa 13.7.2012, ktorú súd v konaní 13C/265/2012 vyhlásil za neplatnú a to rozsudkom zo dňa 18.6.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť, čo do výroku o neplatnosti kúpnej zmluvy 3.9.2014, na návrh T. N. M.. Žalovaní zastávajú názor, že nárok na vrátenie kúpnej ceny žalobkyni, vznikol na základe ust. § 457 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že kúpna zmluva bola zrušená rozhodnutím súdu s účinnosťou 3.9.2014, na základe ktorého ustanovenia je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Pretože rozsudok sp.zn. 13C/265/2012 nadobudol právoplatnosť 3.9.2014, žalovaným vznikla povinnosť vrátiť kúpnu cenu žalobkyni až dňa 3.9.2014. Žalovaní podmieňovali vrátenie kúpnej ceny žalobkyni, až po spätnom zápise vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy zrušenej súdom v ich prospech, pretože majú za to, že sa jedná o synalagmatický záväzok. K vykonaniu zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti došlo až 12.1.2015.

25. Na základe oznámenia čísla účtu žalobkyne, v znení jej listu zo 16.1.2015 došlo zo strany žalovaných k vráteniu kúpnej ceny dňa 21.1.2015 žalovaným v 1. rade a 26.1.2015 žalovanou v 2. rade, čo bolo v konaní nesporné. Žalovaní tiež poukázali na to, že žalobkyňa ihneď po povolení vkladu vlastníckeho práva, na základe kúpnej zmluvy z 13.7.2012, až do konca roku 2014 vykonávala svoje vlastnícke práva k spornej nehnuteľnosti. Obratom potom, čo bol v prospech žalobkyne povolený vklad vlastníckeho práva, kúpnu zmluvou odpredala spornú nehnuteľnosť za 10-násobne vyššiu cenu, Národnej diaľničnej spoločnosti a.s., o čom bola vyznačená plomba na základe Z-6502/2012. Následne, uvedené konanie bolo prerušené, až do právoplatného skončenia konania 13C/265/2012.

26. Žalobkyňa za roky 2012, 2013, 2014 ako vlastníčka nehnuteľnosti, zapísaná na LV č. XXXX, kat. úz. G. Ť. poberala dividendy z hospodárskej činnosti, v celkovej sume 28,97 eur. Na základe uvedených skutočností považujú žalovaní výroky súdu II., III. a V. napadnutého rozsudku za nesprávne.

27. V nadväznosti na uvedené žalovaný v 1. rade a žalovaná v 2. rade navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti tak, že:

II. Návrh žalobkyne, aby žalovaný v 1. rade zaplatil žalobkyni príslušenstvo 8,75% titulom ročného úroku z omeškania zo sumy 5.105,43 eur od 16.7.2012 do 21.1.2015 sa zamietá.

III. Návrh žalobkyne, aby žalovaná v 2. rade zaplatila žalobkyni príslušenstvo 8,75% titulom ročného úroku z omeškania zo sumy 5.105,43 eur od 16.7.2012 do 26.1.2015 sa zamietá.

V. Súd priznáva žalovanému v 1. rade a žalovanej v 2. rade nárok na náhradu trov konania pred prvoinštančným súdom, v rozsahu 100%.

28. K odvolaniu žalobkyne podali vyjadrenie žalovaní a rovnako k odvolaniu žalovaných podala vyjadrenie žalobkyňa.

29. Žalovaní vo vyjadrení sa k odvolaniu žalobkyne uviedli, že dôvody, ktoré uviedla žalobkyňa v odvolaní považujú žalovaní za nepravdivé a ničím nepreukázané. Žalovaní vylučujú, že by boli žalobkyňu vo veci predaja nehnuteľnosti, pred uzatvorením kúpnej zmluvy mylne informovali, nakoľko so žalobkyňou sa po prvýkrát stretli na pojednávaní vo veci 13C/265/2012. Pred uzatvorením kúpnej zmluvy sa s ňou nestretli a rovnako nebola prítomná pri podpise zmluvy zo strany žalovaných. Nezakladá sa na pravde ani tvrdenie žalobkyne, že z iniciatívy žalovaných došlo k uzatvoreniu napadnutej kúpnej zmluvy. S T.. W. pred spracovaním kúpnej zmluvy neboli žalovaní v žiadnom kontakte, ani ho nepoznali. Podľa vyjadrenia žalovaných, ich prvýkrát pred uzatvorením spornej zmluvy so žalobkyňou, navštívil jeden pán z Obce L., ktorého meno im nie je známe, ktorý za odkúpenie parcely č. XXX/X im núkal kúpnu cenu 1,9 eur/1 m². Keďže táto ponuka bola pre žalovaných neprijateľná, nepýtali sa ani na jeho meno, ani na podmienky kúpy. T.. W., žalovaných v tom čase nenavštívil, avšak dodatočne zistili, že menovaný navštívil iných spoluvlastníkov nehnuteľností a prejavil záujem o kúpu podielov predmetnej nehnuteľnosti v Obci Z.. Či to malo byť v prospech žalobkyne, žalovaným nie je známe. Po druhýkrát žalovaní už navštívil T.. W., žiadne sprostredkovanie vo vzťahu k žalovaným predtým neuskutočnil, doniesol však hotovú podpísanú kúpnu zmluvu zo strany žalobkyne, s jej overeným podpisom a keďže kúpna cena, oproti pôvodnému návrhu predstavovala výšku 3 eur za 1 m², tým presvedčil žalovaných, aby podpísali kúpnu zmluvu, ktorej podpisy boli overiť na matrike v Obci K.. Na obsahu zmluvy nemali možnosť nič meniť.

30. Vo vyjadrení prehlásili, že kúpnu zmluvu tak, ako ju s overeným podpisom kupujúcej predložil T.. W., podpísali bez akejkoľvek úpravy, keďže už bola podpísaná zo strany kupujúcej. V čl. V. kúpnej zmluvy, kupujúca prehlásila, že predmet zmluvy dobre pozná, pričom ona naformulovala aj ďalšie ustanovenie v zmluve o vyhlásení predávajúcich, že na ich podieloch neviaznu žiadne ťarchy, vecné bremená ani práva tretích osôb, preto je toto ustanovenie zmluvy, ako aj celého obsahu zmluvy, potrebné vykladať na ťarchu žalobkyne, ktorá ho navrhla. V kúpnej zmluve nebolo dohodnuté, kto znáša náklady za vyhotovenie zmluvy, kto znáša náklady za návrh na vklad, ani o tom, že by mal byť podaný návrh na urýchlené vybavenie vkladu. Po podpise kúpnej zmluvy, T.. W. vyplatil žalovaným za kupujúcu kúpnu cenu.

31. Žalovaní až dodatočne zistili, že Národná diaľničná spoločnosť a.s. vykupuje od spoluvlastníkov nehnuteľnosť a to č.p. XXX/X, vedenú na LV č. XXXX, kat. úz. G. Ť., ktorá bola predmetom ich zmluvy so žalobkyňou, keďže sa jedná o pozemok čiastočne zastávaný diaľničným privádzačom, pričom oni sami nemali vedomosti, že tomu tak je a že NDS a.s. medzičasom uzatvára s podielovými spoluvlastníkmi kúpnu zmluvu. Na rozdiel od nich, žalobkyňa však takúto informáciu musela mať k dispozícii, nakoľko obratom, potom čo bola v príslušnom katastri zapísaná na základe kúpy nehnuteľnosti od žalovaných

ako podielová spoluvlastníčka, svoj spoluvlastnícky podiel odpredala NDS a.s., o čom sa dôkazy nachádzajú v spise, ako aj v súdnom spise č.k. 13C/265/2012, ktorý spis navrhujú žalovaní pripojiť ku konaniu 13C/7/2017 ako dôkaz. Z uvedeného vyplýva, že T.. W., kúpu pozemku voči žalovaným nesprostredkoval, žalovaní nevyklúčujú, že tak mohol urobiť v prípade iného pozemku, resp. vo vzťahu k iným spoluvlastníkom, avšak v žiadnom prípade tak neurobil vo vzťahu k žalovaným. Skutočným dôvodom, prečo žalobkyňa sa rozhodla na urýchlené vkladové konanie, bolo jej očakávanie, že uzatvorí kúpnu zmluvu a pozemok odkúpený od žalovaných odpredá NDS a.s., za cenu 10 krát vyššiu, oproti cene za ktorú odkúpila pozemok od žalovaných, čo sa v skutočnosti aj stalo.

32. Žalobkyňa v tomto konaní, nepreukázala s odkazom na ust. § 420 a nasl. ust. Občianskeho zákonníka, že by jej bola vznikla škoda, že škoda vznikla porušením právnych povinností zo strany žalovaných, že je tu príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, a že túto zaviniť práve žalovaní. V skutočnosti, žalobkyňa predala časť svojho podielu z pozemku, odkúpeného od žalovaných Národnej diaľničnej spoločnosti, a.s. za sumu 28.000,00 eur, čím by sa bola na úkor žalovaných obohatila cca o sumu 18.000,00 eur a pritom by bola v prevyšujúcej časti ostala spoluvlastníčkou odkúpeného podielu nehnuteľnosti, ak by nebolo došlo k napadnutiu neplatnosti kúpnej zmluvy v konaní 13C/265/2012. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa kupovala od žalovaných nehnuteľnosť za účelom získania majetkového prospechu, nakoľko musela mať informácie o výkúpe pozemku zo strany NDS a.s. a ak jej nakoniec, z dôvodu určenia neplatnosti kúpnej zmluvy súdom, v konaní 13C/265/2012 vznikla nejaká škoda, tak jej vznik si zaviniť sama žalobkyňa, vlastným konaním. Zavádzajúce je aj tvrdenie žalobkyne, že okamžite po napadnutí kúpnej zmluvy zo strany T.. N. M. v konaní 13C/265/2012 vyzvala žalovaných na spätné odkúpenie pozemku. Takáto skutočnosť ani neprichádzala do úvahy, nakoľko v tom čase už prebiehalo pod č. V 7667/2012 vkladové konanie, na základe kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobkyňou, ako predávajúcou a NDS a.s.

XX. T.. N. M., ako podielový spoluvlastník parcely č. XXX/X vedenej na LV č. XXXX si uplatnil svoje prednostné právo kúpy a následne podal určovací žalobu na súd. Taktiež listom z 26.9.2012 T.. M. podal podnet na späťvzatie návrhu a na zastavenie konania o povolení vkladu v prospech NDS a.s. Nakoľko zo strany NDS a.s. a žalobkyne, nedošlo k zrušeniu zmluvy a zastaveniu konania o povolení vkladu, bolo nevyhnutné pokračovať v konaní 13C/265/2012 o neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy, pôvodne uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovanými.

34. Pretože vkladové konanie V 7667/2012 bolo zastavené až po právoplatnom rozhodnutí o neplatnosti napadnutej kúpnej zmluvy v konaní 13C/265/2012 z dôvodov zapríčinených žalobkyňou, nebolo možné zrušiť napadnutú kúpnu zmluvu medzi žalobkyňou a žalovanými a preto žalobkyňa nemala ani právo do tej doby žiadať o vrátenie kúpnej ceny od žalovaných, ani jej žalovaní nemohli spôsobiť škodu, ktorá je predmetom konania.

35. Z vyššie uvedených dôvodov žalovaní navrhli, aby odvolací súd rozsudok vo výroku IV. potvrdil ako vecne správny a vo výroku o trovách konania zmenil tak, že žalovaným prizná nárok na trovy prvoinštančného i odvolacieho konania.

36. Žalobkyňa vo vyjadrení sa k odvolaniu žalovaných uviedla, že prvoinštančný súd v pôvodnom konaní 13C/85/2012 kvalifikoval podanie žalobkyne vystupujúcej na strane žalovaných ako žalovanej v 3. rade ako samostatné podanie napriek tomu, že žalovaná v 3. rade žiadala, aby si účastníci neplatnej zmluvy vrátili svoje plnenia. Mali si vrátiť nielen nehnuteľnosť, ale aj finančné plnenia v súvislosti s kúpnu cenou, cenou za sprostredkovanie, cenou za zápis do katastra, teda všetky výdavky spojené s prevodom, pretože ich úmyselne vyvolali žalovaní O. C. a M. Č.. K dobromyseľnosti žalobkyne je potrebné pripočítať aj skutočnosť, že žalobkyňa nekonala špekulatívne, pretože sama kupovala nehnuteľnosť z dôvodu investície, ale investíciu jej navrhla realitná kancelária, ktorá za ňu vybavila všetky formality vrátane spísania kúpnej zmluvy a návrhu na vklad. Samotná žalobkyňa zmluvu iba podpísala a zaplatila náklady s tým spojené. Skutočnosť, že nehnuteľnosť pre ňu vyľadala realitná kancelária nepochybne vyplýva zo snahy žalovaných túto nehnuteľnosť odpredať a títo žalovaní zjavne aj realitnej spoločnosti museli tvrdiť, že nehnuteľnosť majú právo odpredať, čo napokon potvrdili svojim overeným podpisom na zmluve.

37. Čo sa týka vykonaného dokazovania, poukázala žalobkyňa na skutočnosť, že podľa názoru súdu bol jeden doklad priložený až po vyhlásení súdu, že dokazovanie je skončené a toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, pretože už po prvom vyjadrení, ktoré súd považoval za protinávrh boli predkladané všetky

doklady potrebné na rozhodnutie, teda všetky doklady, o platbách, ktoré žalobkyňa vykonala. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že žalobkyňa v rokoch 2012, 2013, 2014 poberala rentu vo výške 9,99 eur ročne, tak túto skutočnosť žalobkyňa nikdy nepoprela, no žalovaní ju prezentujú prvýkrát až vo svojom odvolaní zo dňa 15.3.2018.

38. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd potvrdil rozsudok súdu o zastavení konania, rozsudok vo výroku, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobkyni 8,75% ročný úrok z omeškania zo sumy 5.105,43 eur od 16.7.2012 do 26.2.2015 a zaviazal žalovaných na úhradu nákladov spojených so spísaním a registráciou kúpnej zmluvy a nákladov za sprostredkovanie realitnou kanceláriou, ako aj na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

39. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaných v 1. a 2. rade uviedla, že nevie, akým dôkazom má byť vyjadrenie žalovaných, kto ich prvýkrát pred uzatvorením spornej zmluvy navštívil, a čím mala zaviniť žalobkyňa ich snahu o predaj nehnuteľnosti a ich mylné informácie o predaji. Rovnako nie je známe, akým dôkazom má byť návšteva T. W., ktorý mal doniesť zmluvu podpísanú žalobkyňou, keď zmluvu riadne prečítali, podpis na zmluve overili a prijali platbu. V bode VI. predávajúci prehlasujú, že „zmluvu uzatvorili na základe ich slobodnej vôle ..atď.“

40. Žalobkyňa nevidela ani predmet zmluvy, ale ani predávajúcich, preto predpokladala po ich podpise, že prehlásenia, ktoré urobili a boli podpísané pred matrikou sú urobené slobodne, vážne a zrozumiteľne. Aj keď nebolo v zmluve dohodnuté, kto znáša náklady na vyhotovenie zmluvy, tieto náklady boli na ľarchu kupujúcej, a keďže zmluva bola neplatná vzhľadom na jednoznačné prehlásenia predávajúcich o zmluvnej voľnosti, považuje tieto náklady žalobkyňa za ujmu, ktorú žiada uhradiť. Samotní žalovaní jednoznačne prehlasujú, že peniaze na predaj prijali v plnej výške, a teda tým aj potvrdili, že to, čo podpísali sa zakladá na pravde. Nič žalovaným nebránilo peniaze vrátiť. Všetky tvrdenia o nevyhnutnosti čakania sú zavádzaním.

41. To, že žalobkyňa nehnuteľnosť odpredala Národnej diaľničnej spoločnosti bolo nevyhnutnosťou, pretože nehnuteľnosť jednak nemohla užívať ani nemohla odpredať inému, než už v tom čase existujúcemu užívateľovi. Obvinenia žalobkyne žalovanými zo snahy špekulácie s pozemkami nie je ničím podložené. Žalobkyňa preukázala vzniknutú škodu a podložila ju serióznymi písomnými podkladmi. Žalobcovia overenými podpismi na kúpnej zmluve porušili právne povinnosti a príčinná súvislosť medzi porušením právnych povinností a škoda je preto daná.

42. Poukázala na to, že N. M. najprv uplatnil prednostné právo a následne podal určovaciu žalobu. Pritom žalovaní nemali právo zdržiavať peniaze, ktoré im boli vyplatené pri podpise zmluvy vzhľadom na ich stanovisko pri uplatnení si predkupného práva T. N. M.. Práve toto ich konanie vzbudzuje podozrenie o snahe, bez právneho dôvodu disponovať s cudzími peniazmi, a tým sa bezdôvodne obohatiť.

43. Žalovaní podali vyjadrenie aj k vyjadreniu žalobkyne, v ktorom opätovne zopakovali svoju obranu, že neboli v omeškani s vrátením kúpnej ceny do doby, kým nedošlo k zrušeniu kúpnej zmluvy súdnou cestou a preto je vylúčené, aby žalobkyni bol priznaný 8,75% úrok z omeškania, za obdobie od 16.7.2012 do 21.1.2015 vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a za obdobie od 16.7.2012 do 26.1.2015 vo vzťahu k žalovanej v 2. rade, z kúpnej ceny 5.105,43 eur. Zo strany žalobkyne nešlo o jej dobromyseľné konanie, nakoľko nehnuteľnosť nekúpila ako investíciu, ale zo špekulatívnych dôvodov, s cieľom obratom ju odpredať NDS a.s., ktorá v tom čase vysporadúvala pozemky dovedy nevysporiadané pod diaľnicou, pričom žalobkyňa tak konala zištné, zrejme na základe informácií, ktoré mala k dispozícii a o ktorých nemali žalovaní v 1. a 2. rade vedomosť, preto pristúpili k predaju pozemkov.

44. Názor žalobkyne, že skutočnosť, že pre ňu vyhladala nehnuteľnosť realitná kancelária znamená, že žalovaní sa snažili odpredať nehnuteľnosť a že tvrdili realitnej spoločnosti, že majú právo odpredať nehnuteľnosť, považujú žalovaní za scestný. K tejto skutočnosti sa vyjadrili v pôvodnom konaní, ako aj v odvolaní.

45. Žalovaní nemajú vedomosti o tom, že by boli zadali odpredaj svojej nehnuteľnosti realitnej kancelárii. Sprostredkovanie kúpy nehnuteľnosti si objednala žalobkyňa, o čom svedčí aj skutočnosť, že z uvedeného dôvodu si uplatnila v tomto súdnom spore náhradu škody za sprostredkovanie kúpy nehnuteľnosti, ktorú jej prvoinštančný súd nepriznal.

46. Žalobkyňa vo vyjadrení sa k vyjadreniu žalovaných zopakovala, že trvá na svojich podaniach zo dňa 9.4.2018 a 24.4.2018. Zdôraznila, že všetky obštrukcie dotýkajúce sa nevrátenia peňazí zo strany žalovaných sú tendenčné a zamerané na jednoznačné získanie prospechu, a to jednak možnosťou používať peniaze žalobkyne, a tým sa bezdôvodne obohatovať. Bola toho názoru, že je nepopierateľná aj vedomosť o tom, kto predložil podklady na zmluvu, kto ich podpísal a kto osvedčil „predávajúci vyhlasujú, že na ich podieloch z nehnuteľnosti neviaznu žiadne ťarchy, vecné bremená ani práva tretích osôb“.

47. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne i žalovaných ako podané včas, oprávnenými osobami, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 380 ods. 1, 2 CSP z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov zo strany žalobkyne podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a zo strany žalovaných podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP.

48. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 4.7.2019 o 9,20 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 230/II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia bolo zverejnené dňa 27.6.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP.

49. Z obsahu pripojeného spisu 13C/265/2012, ktoré konanie predchádzalo tomuto konaniu vyplýva, že pôvodne žalovaná v 3. rade T.. Š.G. C. vo vyjadrení sa k žalobe žalobcu T.. N. M. proti žalovaným v 1. rade O. C., žalovanej v 2. rade M. Č. a žalovanej v 3. rade T.. Š. C. o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy sa domáhala, okrem určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, aby boli žalovaní v 1. a 2. rade povinní zaplatiť jej ako žalovanej v 3. rade kúpnu cenu vo výške 10.210,86 eur s 8,75% úrokom z omeškania od 16.7.2012 až do zaplatenia a uhradiť škodu vo výške 1.265,50 eur s úrokom z omeškania.

50. Prvoinštančný súd posúdil toto podanie žalovanej v 3. rade ako vzájomnú žalobu a uznesením č.k. 13C/265/2012-146 zo dňa 16.12.2016 vzájomnú žalobu žalovanej v 3. rade T.. Š. C. zo dňa 15.8.2013 doručenú Okresnému súdu Košice I dňa 26.5.2013 voči žalovaným v 1. a 2. rade o určenie, že kúpna zmluva zo dňa 13.7.2012, ktorej predmetom je nehnuteľnosť evidovaná na LV č. XXXX, parcela KN E č. XXX/X - lesné pozemky o výmere 81687 m² v podiele 2/48 zavkladovaná Správou katastra Košice-mesto dňa 19.7.2012 pod č. V-5963/2012 je neplatná a o zaplatenie kúpnej ceny vo výške 10.210,86 eur s príslušenstvom a náhradu škody vo výške 1.265,50 eur s príslušenstvom vylúčil na samostatné konanie.

51. Následne potom súd prvej inštancie vo vylúčenom konaní vedenom pod sp.zn. 13C/7/2017 konal so žalovanou v 3. rade T.. Š.G. C. ako so žalobkyňou a s pôvodne žalovanými v 1. a 2. rade O. C. a M. Č. ako žalovanými v 1. a 2. rade.

52. Podľa § 147 CSP žalovaný môže uplatniť svoje práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe a vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí. Vo svojej podstate je vzájomná žaloba štandardnou žalobou v zmysle § 131 CSP s tým rozdielom, že bola podaná už v začatom spore, avšak pri vzájomnej žalobe musí ostať zachovaný pôvodný okruh sporových strán, ktorý bol vymedzený žalobou. Na vzájomnú žalobu je teda legitimovaný výlučne žalovaný a musí smerovať proti žalobcovi. Žalovaná v 3. rade bola aj v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 13C/265/2012 zastúpená advokátom aj pokiaľ svoje vyjadrenia k žalobe neoznačila ako vzájomnú žalobu, navrhovala v pôvodnom konaní zaviazat' žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalovanej v 3. rade kúpnu cenu vo výške 10.210,86 eur spolu s úrokom z omeškania a uhradiť škodu vo výške 1.265,50 eur spolu s úrokom z omeškania.

53. Bolo preto úlohou prvoinštančného súdu poučiť žalovanú v 3. rade, aj keď bola v spore zastúpená advokátom, že v tomto konaní nemôže súd rozhodovať o povinnosti vrátiť bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 1, 2 a nahradiť škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka vo vzťahu medzi žalovanými v 1., 2. a 3. rade, pretože predmetom pôvodného konania bola žaloba o relatívnu neplatnosť kúpnej zmluvy.

54. Odvolací súd však uzatvára, že toto procesné pochybenie nikto zo strán sporu v odvolaní proti rozsudku nenamietal, teda že prvoinštančný súd posúdil žalobu pôvodnej žalovanej v 3. rade proti pôvodne žalovaným v 1. a 2. rade vystupujúcej v tomto konaní v pozícii žalobkyne T.. Š. C. a žalovaných O. C. Q. M. Č. ako žalobu žalobkyne T.. Š. C. proti žalovaným O. C. a M. Č..

55. Žalovaní v 1. a 2. rade podaným odvolaním napadli výrok II. a III. a súvisiaci výrok o trovách konania odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. b/, e/, f/ a h/ CSP a žalobkyňa výrok rozsudku IV. a V. odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b/ CSP je naplnený vtedy, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Ide o taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Žalovaní v 1. a 2. rade tento odvolací súd odôvodňujú tým, že súd nevykonal dokazovanie výsluchom žalovaných, aj keď výsluch účastníkov konania navrhovali vo svojom podaní z 2.11.2017. Nevykonanie navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností zakladá však odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, ktorý odvolací dôvod žalovaní rovnako uplatnili. Rovnako uplatňovali odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

56. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu vecí súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré založil súd na chybnom hodnotení dôkazov.

57. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP nesprávne právne posúdenie veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie).

58. Aj žalobkyňa v podanom odvolaní uplatnila odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, pričom konkrétne poukazovala na nesprávne vyhodnotenie skutkového stavu veci, že súd prvej inštancie nevyhodnotil ňou predložené dôkazy týkajúce sa náhrady škody.

59. O naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé.

60. Neúplnosť zistenia skutkového stavu (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvej inštancie nevykonal stranou sporu navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Žalovaní vo vyjadrení sa k vzájomnej žalobe zo dňa 2.11.2017 doručenej Okresnému súdu Košice I 8.11.2017, navrhli k okolnostiam uzavretia kúpnej zmluvy vypočuť ako žalobkyňu, tak aj žalovaných v 1. a 2. rade, avšak na pojednávaní dňa 19.1.2018, kde boli prítomní okrem právnych zástupcov strán sporu aj žalobkyňa a žalovaní v 1. a 2. rade, ako právny zástupca žalobkyne, tak aj právny zástupca žalovaných v 1. a 2. rade predniesli, že ako žalobkyňa, tak ani žalovaní v 1. a 2. rade nemajú ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, teda ani žalovaní v 1. a 2. rade nezotrvali na svojom návrhu na vykonanie dokazovania výsluchom strán sporu.

61. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie, pokiaľ ide o omeškanie žalovaných v 1. a 2. rade s vrátením bezdôvodného obohatenia vec čiastočne nesprávne posúdil, keď si právne neujasnil, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalobkyňou a žalovanými v 1. a 2. rade v pôvodnom konaní vedenom pod sp.zn. 13C/265/2012 medzi žalovanou v 1. rade a žalovanými v 2. a 3. rade nie je absolútne neplatnou, ale relatívne neplatnou.

62. Ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa § 140 OZ, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá (§ 40a OZ).

63. V prípade relatívnej neplatnosti právneho úkonu teda platí, že právny úkon je neplatný až potom, keď sa oprávnená osoba relatívnej neplatnosti dovolá. Až potom možno úkon označiť za neplatný s dôsledkami vyplývajúcim z § 451 a nasl. OZ. Pretože žalobca v konaní 13C/265/2012 sa neplatnosti

právneho úkonu voči žalovanej v 1. rade, ako aj voči žalovaným v 2. a 3. rade dovolal až 23.9.2012, žalovaní v 1. a 2. rade sa dostali do omeškania s vrátením kúpnej ceny 5.105,43 eur od 24.9.2012.

64. Odvolací súd preto v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok v časti výrokov II. a III. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 8,75% ročný úrok zo sumy 5.105,43 eur od 24.9.2012 do 21.1.2015, t.j. do doby vrátenia bezdôvodného obohatenia (vrátenie kúpnej ceny) a vo výroku o povinnosti žalovanej v 2. rade zaplatiť žalobkyni 8,75% ročný úrok zo sumy 5.105,43 eur od 24.9.2012 do 26.1.2015 (do doby vrátenia bezdôvodného obohatenia žalovanou v 2. rade).

65. V prevyšujúcej časti uplatnených úrokov z omeškania odvolací súd v súlade s § 388 CSP zmenil rozsudok tak, že žalobu o zaplataenie 8,75% ročného úroku z omeškania za obdobie od 16.7.2012 do 23.9.2012 voči obom žalovaným zamietol.

66. Žalovaní sa mylne v odvolaní domnievajú, že žalovaným vznikla povinnosť vrátiť kúpnu cenu žalobkyni až právoplatnosťou rozsudku sp.zn. 13C/265/2012, t.j. dňom 3.9.2014, kedy rozsudok č.k. 13C/265/2012-110 zo dňa 18.6.2014, ktorým súd určil, že kúpna zmluva zo dňa 13.7.2012, ktorú medzi sebou uzatvorili žalovaní v 1. a 2. rade O. C. a M. Č. ako predávajúci a žalovaná v 3. rade T.. Š. C. ako kupujúci, predmetom ktorej je nehnuteľnosť evidovaná na LV č. XXXX, parcely KN „E“ č. XXX/X - lesné pozemky o výmere 81 687 m² v podiele 2/48 k celku je neplatná.

67. Pokiaľ ide o neplatnosť zmluvy, treba rozlišovať, či ide o absolútnu, alebo o relatívnu neplatnosť právneho úkonu. Ak je určitý úkon absolútne neplatný, nastáva jeho neplatnosť priamo zo zákona už v čase jeho urobenia. Pri relatívne neplatnom právnom úkone sa považuje právny úkon za platný do doby, kým sa oprávnená osoba neplatnosti nedovolá.

68. Pokiaľ žalovaní v odvolaní proti rozsudku namietali, že žalobkyňa za roky 2012, 2013 a 2014 ako vlastníčka nehnuteľnosti poberala dividendy v celkovej sume 28,97 eur, ide o novoty v odvolacom konaní, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie ako prostriedky procesnej obrany, ktoré podľa § 366 CSP by mohli žalovaní uplatniť, ak ich bez svojej viny nemohli uplatniť pred súdom prvej inštancie.

69. Odvolací súd v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil rozsudok aj vo výroku IV., ktorým súd žalobu o náhradu škody v sume 1.265,50 eur zamietol.

70. Všeobecnú zodpovednosť za náhradu škody je potrebné charakterizovať ako subjektívnu zodpovednosť predpokladanú zavinením škodcu. To znamená, že dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že škodu spôsobil škodca (žalovaný), existenciu škody a jej výšku a príčinnú súvislosť medzi škodou a konaním zaťažuje žalobcu ako poškodeného.

71. Žalobkyňa síce doložila dôkaz o tom, že zaplatila dodávateľovi T.. B. W. sumu 1.000,00 eur 25.1.2013 podľa príjmového pokladničného dokladu a vystavenie faktúry č. 130001 zo dňa 15.1.2013, ktorý má byť zhodný s dátumom dodania dodávky - služby 15.1.2013, ktorý doklad má preukazovať úhradu nákladov za sprostredkovanie kúpy v sume 1.000,00 eur, avšak nepreukázala uzavretie sprostredkovateľskej zmluvy. Navyše kúpna zmluva, ktorú medzi sebou uzatvorila žalobkyňa a žalovaní v 1. a 2. rade bola uzavretá dňa 13.7.2012 a dňa 21.9.2012 už bola podaná žaloba o neplatnosť kúpnej zmluvy žalobcom T.. N. M., teda sprostredkovateľská zmluva nemohla byť uzavretá 15.1.2013.

72. Odvolací súd uzatvára, že vecne správny je aj výrok o zamietnutí žaloby o zaplataenie sumy 265,50 eur na zaplataenie správneho poplatku za urýchlený vklad, ktorý žalobkyňa predložila súdu až po vyhlásení dokazovania za skončené, t.j. vyhlásením rozsudku vo veci samej. Tento doklad nepredložila ani v konaní 18C/265/2012, v ktorom napokon vystupovala ako žalovaná v 3. rade, ani v konaní 13C/7/2017. Napokon, aj pokiaľ by tento doklad bola predložila súdu ešte pred vyhlásením dokazovania za skončené, nebola by preukázaná príčinná súvislosť medzi konaním žalovaných a vzniknutou škodou, zaplataením správneho poplatku za urýchlený vklad do katastra nehnuteľností v sume 265,50 eur žalobkyňou. Urýchlený vklad do katastra nehnuteľností zrejme bol podmienený z dôvodu urýchleného odpredaja spoluvlastníckeho podielu na kúpenej nehnuteľnosti NDS a.s., ktorá vysporadúvala pozemky nevyšporiadané pod diaľnicou.

73. Odvolací súd ako vecne správny potvrdil i rozsudok vo výroku o trovách konania (výrok V.), t.j. ktorým žiadnej zo strán prvoinštančný súd náhradu trov konania nepriznal, keďže ako žalobkyňa, tak i žalovaní mali v spore len pomerný úspech berúc zreteľ aj na procesné zavinenie žalovaných na zastavení konania o zaplatenie kúpnej ceny.

74. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP. Strany sporu mali v odvolacom konaní len čiastočný úspech, preto odvolací súd v súlade s ust. § 255 ods. 2 CSP vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

75. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0. (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).